

קראת את השואה? לא, אבל ראיתי את הסרט

בנו של קלנו בורה מהבית (סימבול מאיד); אבל גזארה מספיק להגיד לעור לם ש, אסור שיהיו אנשים בעולם ושנאחזו הטובים (כן, כך) חייבים להמך שידך במלחמתנו ברשע" וסוף. עם שלי- חות.

ובסוף הסרט אתה מהרהר ואינך יודע — מי מוזיק יותר לישראל ולעם היהודי — מי שסירס יהודים לפני שלושים שנה — או מי שכותב, מייצר ומשדר סרטים כאלו כיום.

פראות, „שואה, יהווה, לא לשכות, זה יקרה שוב" ושאר אמירות אידיוטיות, אבל מאחר שהעולם מלא אידיוטים, הם כולם משתכנעים צ"ק צ"אק; ובאמת במשפט (החלק היחיד הסביר איכשהו בסרט, אלא שבשקבות הקיטש והזבל הקודמים גיראים לך גם סיפורי הזוועות ממחנות הריכוז כקייטש דראמתי שנרקת לצורך הסרט) מנצח גזארה את קלנו בנוק-אאוט טכני ובדיוק בנו הטייס (ומה? הישראלי של גזארה נהרג (ממש הפתעה), בשעה ש-

כשהיא משתרעת על כחמש שעות ור מפוררת בשני ימים, הוקרנה גם בפרור בינצייתנו אפופיאת המופת המכונה, „משפט דיבה", ומבוססת על „ספרו" של הרב מכרן לאון יוריס.

סרט יוקרה ענק זה הוכיח כי לא רק בישראל עושים סרטי „נורית", פוטורומ- ניים, אלא גם באמריקה הגדולה, אלא שכל אלו המתנפלים בשצף-קצף על גורג' עובדיה שלנו מילאו הפעם פיהם מים; שכן מדובר ב„נורית" דוברת אנגלית (מה שהופך את היצירה להרבה יותר קוסמופוליטית וספויטיקייטיד מן העברית הפרו- בינציאלית והפרמיטיבית) ובפוטורומן על השואה (לא כמו העובדיה הולגארי הזה שעושה פוטורומנים על בורקאס):

אבל אם באמת לשפוט בין „נורית" לבין „משפט דיבה", הרי שבכל קריטריון שבי- עולם עולה היצירה הפרמיטיבית העברית על היצירה הסופיסטיקייטיד האמריקאית; רק שהטלוויזיונרים שלנו, אמוני תרבות הי- עולם, מעדיפים, משום מה, את הזבל הי- אמריקאי על פני הזבל העברי.

ובכן, מה ראינו ב„משפט דיבה"? ד"ר קלנו, גבור מס. 1, נבלט ממחנה ריכוז קרץ, בעיר כמו שיכור ותחליפה שלו (רועה), מתאהב באחות ועובר ל- אנגליה. פולין הקומוניסטית (קומוניסט זה אחד ששואל כל הזמן איפה קוגים געלים בלונדון) תובעת את המרתו כפושע מל- חמה, אבל בגלל שהקומוניסטים הם בעצ- מם נאצים זה נכשל. מהזועוע העמוק נוסעים הקלנאים לכווית ושם מצלית הד"ר לרפא אם בנו האימפוטנט (שימו לב ל- סימבוליקה של מסירוס יהודים להפריית ערבים) של השייך הברדואי (המתנהג ו- מדבר כמו כל סוחר אמריקאי, אלא שיש לו כספיה והוא אומר „אללה" בכל משפט שני). השייך החכם מבין ואומר לקלנו שהוא בעצם רק רועה לכפר על משוה גורא שהוא עשה בעבר (טוב שהוא לא קרץ לנו ושאל אם הבנו את הרמז), אבל זה לא משנה וקלנו מקבל תואר סיר וחוזר ל- אנגליה.

בן גזארה-יוריס-קיידי, גיבור מס. 2, הוא טייס אמריקאי גיבור שנפצע במלחמה ומתאהב באחות (כרגיל) והוא גם סופר. הם נוסעים לאמריקה ושם אנו נפגשים באביו היהודי הנפלא של גזארה (איך לר- אה אבא יהודי? כיפה שחורה, משקפיים ומדבר בכובד ורעד קול כמו סגיל אידיוט זקן — כמו כל היהודים), אבל גזארה העשיר והמצליח הוא מתוסכל ומתנכר למורשת אביו הנפלאה ובוגד באשח. אחרי זה הוגז גזארה נוסע לאנגליה והי- סבא והנכד — לישראל. באנגליה מתאהב גזארה בלי רמיק, אבל היא אומרת לו שהוא בעצם מתבייש בהיותו יהודי. זה מכה אותו כרעם ביום בהיר („איך לא חשבת על זה?" ובדיוק אבא של מקבל התקפת לב והוא נוסע מיד לישראל.

כאן בא קטע נפלא ומרומם נפש — האב, מוקף בעדת יהודים בוכיים, מספיק ללחוש לבנו באידיש שיהיה יהודי טוב. גזארה מתחיל להגיד „שמע" באנגלית, אבל מייק בורשטיין אומר לו להגיד את זה בעברית. מה עוד עושים בישראל? קוברים את האב בהר הזיתים ובוכים, אבל תוך כדי כך מופיעה מעל פסגת הר הצופים לי רמיק שקפצה מאנגליה לנחם את גזארה והם ממשיכים לבלות — בוכים קצת כנותל ומשם בטקסי ספיישל לאן? נכון — ל- „די רשם". הם רואים סרט וזה משיפע עליהם עמוקות — גזארה מויל דמעה ו- אילו רמיק מודיעה שהיא מתביישת להיות חלק מהגזע האנושי, ומרוב בושה מתחנת עם לורד אנגלי. אז מחליט גזארה להפוך לסופר רציני ולכתוב מיד ומהר את תולדות עם ישראל מאושוויץ ועד שארם אישיך ומיד חולף בשמיים מטס פאנטר- מים יהודיים. סוף חלק ראשון.

הזבל הלא-יאימו הזה ממשיך גם בחלק השני. גזארה כותב ספר בשם „השואה" („קראת את השואה?" — שואל מישהו בסרט) ובו הוא מאשים את קלנו בסירוס יהודים. קלנו נעלב ותובע את גזארה על הוצאת דיבה. הצוות רמיק (שבעלה הלורד מת בינתיים) וגזארה עובד על כו- לם לעזור להם במשפט ע"י שימוש ב-

הנסיך בן-עמי שוב מציל את המדינה עוד אגדה לילדים

באומין — רק תנו לי שבעה מיליון דולאר, ואני אפר את המזימה ה- נוראה.

וגם הפעם, כמו בכל האגדות המתגשמות, יצליח הנסיך בן-עמי להציל את המדינה, שהוא כלי-כך אוהב. הוא יציל את הצי היהודי מציפורני האנטישמים, כשם ש- הציל את קרקעות אשדוד מיד או- תם שביקשו לקנות אותם במחיר- רים ריאליים.

כי אין בכל הארץ נסיך עשיר וחכם ואוהב את המדינה כמו עובד בן-עמי.

שונאיישראל (מימין) מפתים את החברה הימית אך הנסיך בן-עמי (מימין) מציל את החברה והמדינה ומושיבם על סוסו הלבן תמורת שבעה מיליון דולאר

להובלת פרי (משמאל) וגורמים לה להתמוטט

מדינת ישראל נמצאת במצב כלכלי חמור וקשה

לכן אנו תובעים

- * הפסקת הרפסת כסף והכנסתו לשוק
- הגדלת תקציב הביטחון ולא קיצוצו
- * משלוח ספינות הטילים לחגיגות ה-200 של ארה"ב
- הגדלת קיצוצאות הסעד והילדים
- * ביטול מס ערך מוסף והקטנת עול המיסים
- הגברת ספינת כספים מן הציבור
- * תעסוקה מלאה במשק
- פיטורי יעול המוניים ללא-ירחמים
- * משכורות חוגגות לשכיר ולפועל
- הקפאת השכר במשק לחמש שנים
- * חלוקה צודקת יותר של העוהה הלאומית
- תמריצים, חלואות, אשראי ומענקים למשקיעים בעלי-חון

הליקוה

* מצא את המיותר

טפת, והרגיש כי הוא אוהב אותה אהבת-אמת. מייד כרע ברך לצידה, נישק את שפתותיה ונכנס שותף. נשיקת האהבה העירה את ה- חברה. היא פקחה את עיניה, ו- מעליה עומד נסיך הלומותיה! ה- חברה חשה כי היא אוהבת את הנסיך, ממש כשם שהוא אוהב אותה. מייד עלתה על הסוס הלבן של בן-עמי, ושניהם יצאו אל ארמו- נו, הלא הוא ארמון ההלומות המת- גשמים.

רצו הנסיך והחברה לחיות ב- אישר ובעושר, כמו בכל האגדות, אבל אז התברר שלשם-כך יש צורך בחלואה של שבעה מיליון דולאר. חשב הנסיך בן-עמי, חשב ול- כסוף מצא — הוא יציל את ה- מדינה.

מייד שלח הנסיך לקרוא לעיתו- נאים. — מה קרה? — התפלאו ה-